

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše (soudce zpravodaje) a soudců Pavla Molka a Kateřiny Kopečkové v právní věci žalobce: **F. O.**, zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1568/1, Praha 10, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, odbor cizinecké policie**, se sídlem Kaplanova 2055/4, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 4. 2025, č. j. KRPA-128830-11/ČJ-2025-000022-ZZC, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 5. 2025, č. j. 4 A 19/2025-18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud se zabýval tím, zda je kasační stížnost žalobce přijatelná, tedy zda svým významem podstatně přesahuje jeho vlastní zájmy ve smyslu § 104a odst. 1 s. ř. s.

I. Vymezení věci

[2] Žalovaná rozhodla v záhlaví uvedeném rozhodnutím o zajištění žalobce dle § 124 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále „zákon o pobytu cizinců“), protože byl evidovaný v informačním systému smluvních států, a stanovila dobu zajištění na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody.

[3] Žalobce brojil proti rozhodnutí žalované správní žalobou. Namítal, že žalovaná nezjistila řádně skutkový stav, neopatřila si dostatečné podklady, a rozhodla o jeho zajištění, aniž by pro takový postup byl dán zákonný důvod. Zajištění proto nepřiměřeně zasáhlo do jeho osobní svobody.

[4] Městský soud v Praze žalobu zamítl. Konstatoval, že § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců umožňuje zajištění cizince za současného splnění tří podmínek: 1) cizinci byl

uložen jiným členským státem EU zákaz vstupu platný pro území členských států EU a smluvních států; 2) nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování; a 3) cizinec je evidován v informačním systému smluvních států (Schengenský informační systém, dále jen „SIS“). První a třetí podmínku považoval městský soud za splněnou, protože rozhodnutím orgánů Litevské republiky, které bylo do SIS vloženo dne 19. 2. 2024, byl žalobci udělen zákaz vstupu na území členských států EU a smluvních států na dobu tří let, a na základě tohoto rozhodnutí byl žalobce veden v SIS po dobu tří let jako nežádoucí osoba.

[5] Dle městského soudu byla splněna i druhá podmínka zajištění. Z vysvětlení podaného žalobcem a dalších skutečností zjištěných ve správním řízení vyplynulo, že žalobce měl pobytové oprávnění za účelem práce udělené Litevskou republikou. Přesto nejel do Litvy, ale přicestoval rovnou do ČR, kde začal bez oprávnění pracovat. Žalobce jednal účelově, neboť si zařídil pro něj snazší litevské vízum, kterého však nedbal a odcestoval do ČR. O svůj pobytový status v ČR se nijak zvlášť nezajímal. Nenabídl finanční záruku, protože disponoval pouze částkou 500 Kč a nikdo další se za něj nezaručil. Rodinu měl v Uzbekistánu, který označil za bezpečnou zemi. V ČR bydlel na různých adresách, které však nehlásil, a před zajištěním bydlel na ubytovně, jejíž adresu neznal. Soud přitakal žalované, že za těchto okolností žalobce neskýtal záruku řádného splnění povinnosti plynoucí ze zvláštního opatření za účelem vycestování. Jeho zajištění proto nebylo nepřiměřené.

[6] Městský soud se konečně zabýval proveditelností předání žalobce ve stanovené době zajištění (30 dnů) a samotnou délkou této doby. Nic nenavštěvovalo tomu, že by předání do Uzbekistánu nebylo proveditelné. Délka doby odpovídala složitosti výkonu správního vyhoštění, tj. nutnosti zajistit žalobci přepravní doklady (letenku, nebo průvoz policejní eskortou přes jiné státy EU) a komunikovat s domovským státem o vzetí žalobce zpět.

II. Obsah kasační stížnosti

[7] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Označil rozsudek za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů a nesrozumitelnost. Soud se nevypořádal se všemi žalobními důvody, zčásti je nemístně zlehčoval a zčásti opomenul. Nevyvrátil tak žalobní argumentaci stěžovatele. Z odůvodnění napadeného rozsudku není zřejmé, proč žalobu zamítl. Soud používal při hodnocení podkladů rozhodnutí žalované dokola stejnou argumentaci a odkazoval na tytéž listiny.

[8] Stěžovatel namítal, že městský soud nezjistil přesně a úplně skutkový stav a neopatřil si potřebné podklady pro komplexní posouzení věci a vydání zákonného rozhodnutí. Soud pominul skutkové okolnosti případu zakládající důvodnost žaloby.

[9] Stěžovatel konečně tvrdil, že v jeho případě nebyly dány zákonné důvody pro zajištění. Žalovaná nepřiměřeně zasáhla do jeho osobní svobody.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[10] O žalobě rozhodla specializovaná samosoudkyně. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší

pokračování

správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS z 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[11] Kasační stížnost není přijatelná.

[12] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil, zdali všechny námitky uvedené v kasační stížnosti dostaly požadavkům kladeným na řádné kasační námitky. K formulaci žalobních bodů se podrobně vyjádřil rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 58, č. 835/2006 Sb. NSS, v němž mj. uvedl: *„Žalobce je též povinen vylicít, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.“* Tyto závěry rozšířeného senátu lze plně vztáhnout i na formulaci kasačních námitek s tím, že důvody musí směřovat proti rozhodnutí krajského soudu, neboť podstatou řízení o kasační stížnosti je přezkum soudního rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.).

[13] Stěžovatel v kasační stížnosti namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, neúplné zjištění skutkového stavu soudem, nesplnění podmínek zajištění, a nepřiměřenost zajištění. Pouze námitka nepřezkoumatelnosti však představuje řádnou kasační námitku. Stěžovatel totiž vysvětlil, v čem konkrétně měla nepřezkoumatelnost spočívat (nevypořádání všech žalobních důvodů, jejich nemístné zlehčování, odkazování na tytéž listiny a opakování stejné argumentace při hodnocení podkladů rozhodnutí žalované). Zbývající námitky byly ryze obecné, bez konkrétních výtek směřujících proti napadenému rozsudku. Nebylo tedy vůbec zřejmé, jaké důležité okolnosti případu městský soud nezjistil, jakým způsobem by nově zjištěný skutkový stav ovlivnil splnění zákonných podmínek zajištění, ani v čem konkrétně spočívala nepřiměřenost zajištění. Nejedná se tak o řádné kasační námitky, protože se jimi Nejvyšší správní soud nezabýval (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[14] Jedinou kasační námitkou je nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku pro nedostatek důvodů a nesrozumitelnost. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Konstatování nepřezkoumatelnosti by tedy mělo být v soudní praxi spíše výjimečné, *„není-li z odůvodnění rozhodnutí krajského soudu vůbec patrné, jak soud hodnotil podstatné důvody či skutečnosti uplatněné v rámci žalobních bodů. Naopak nelze považovat za nepřezkoumatelné takové rozhodnutí krajského soudu, z jehož odůvodnění lze (byť i zohledněním celkového kontextu důvodů uvedených v odůvodnění) seznat, jaký názor krajský soud zaujal vůči důležitým skutkovým a právním otázkám podstatným pro rozhodnutí projednávané věci.“* (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, bod 29). Při přezkumu rozhodnutí o zajištění cizince musí soud z úřední povinnosti přezkoumat i zákonné podmínky zajištění, jejichž nesplnění žalobce nenamítal (rozsudek velkého senátu Soudního dvora EU ze dne 8. 11. 2022, ve spojených věcech C-704/20 a C-39/21, *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*).

[15] Napadený rozsudek dostal požadavkům judikatury na přezkoumatelnost soudního rozhodnutí. Městský soud přezkoumal splnění všech podmínek zajištění dle § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, přičemž posoudil i přiměřenost zajištění, a dospěl k závěru, že byly dány zákonné důvody pro zajištění stěžovatele. Žalobní námitky nijak nebagatelizoval, ani neopomenul. Naopak, rozhodnutí o zajištění přezkoumal nad rámec obecných žalobních bodů a svůj právní názor náležitě odůvodnil (viz shrnutí v bodech 4 až 6 tohoto usnesení). Vycházel při tom z podkladů obstaraných žalovanou. Šlo zejména o stěžovatelem podané vysvětlení, na jehož základě zjistil okolnosti rozhodné pro posouzení druhé zákonné podmínky zajištění, a záznam v SIS, ze kterého dovedl splnění první a třetí zákonné podmínky zajištění.

[16] Obecně nic nebrání tomu, aby soud z jednoho podkladu zjistil okolnosti rozhodné pro splnění dvou zákonných podmínek zajištění. Stěžovatel v žalobě neuvedl žádný konkrétní důvod, proč považoval tyto podklady za nedostatečné, ani neobjasn timeré městským soudem nezjištěné okolnosti měly založit důvodnost žaloby. Za této situace postačovalo, že soud v odůvodnění napadeného rozsudku popsal zákonné podmínky zajištění, poté uvedl, z jakých podkladů zjistil rozhodné skutečnosti, a konečně podřadil tyto skutečnosti pod jednotlivé podmínky zajištění. Napadený rozsudek je proto přezkoumatelný.

[17] Nejvyšší správní soud uzavírá, že městský soud postupoval v souladu s judikaturou kasačního soudu a nedopustil se žádných zásadních pochybení.

IV. Závěr a náklady řízení

[18] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

[19] Při rozhodování o nákladech řízení Nejvyšší správní soud vycházel z usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, bod 18, podle něhož je odmítnutí kasační stížnosti pro její nepřijatelnost, na rozdíl od jiných případů odmítnutí kasační stížnosti, druhem zjednodušeného meritorního přezkumu napadeného rozhodnutí krajského soudu. Výrok o náhradě nákladů řízení se tedy opírá o § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovaná měla ve věci úspěch, měla by tedy vůči neúspěšnému stěžovateli právo na náhradu nákladů, které v řízení o kasační stížnosti důvodně vynaložila. Ze spisu však nevyplývá, že by jí v tomto řízení vznikly jakékoli náklady nad rámec běžné administrativní činnosti, proto jí soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. září 2025

Petr Mikeš

pokračování

8 Azs 95/2025-36

předseda senátu